

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Valentové a soudců JUDr. Lenky Matyášové a JUDr. Jakuba Camrdy v právní věci žalobce: **B. D. K.**, zastoupeného Mgr. Pavlem Čižinským, advokátem se sídlem Ječná 7/548, Praha 2, proti žalovanému: **Ředitelství služby cizinecké policie,** se sídlem Olšanská 2, Praha 3, v řízení o kasační stížnosti žalobce jako stěžovatele proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 15. 6. 2011, č. j. 5 A 266/2010 - 29,

takto:

Rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 15. 6. 2011, č. j. 5 A 266/2010 – 29 **se zrušuje** a věc **se vrací** tomuto soudu k dalšímu řízení.

Odůvodnění:

Rozhodnutím ze dne 3. 1. 2010, č. j. CPUL-5011-39/ČJ-2009-044061-RAAB, Policie ČR, oblastní ředitelství služby cizinecké policie Ústí nad Labem, inspektorát cizinecké policie Chomutov, uložila žalobci (dále jen „stěžovateli“) správní vyhoštění podle ustanovení § 119 odst. 1 písm. b) bodu 3 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále též „zákon o pobytu cizinců“). Doba, po kterou nelze stěžovateli povolit vstup na území, byla stanovena na 1 rok.

Ze správního spisu lze zjistit, že stěžovatel byl dne 3. 10. 2008 kontrolován v rámci součinnostní kontroly Úřadem práce Chomutov a inspektorátem cizinecké policie Chomutov v provozovně firmy ZKL-ROLL s.r.o., ul. Nádražní 214, Klášterec nad Ohří. V rámci kontroly bylo zjištěno, že stěžovatel vykonával pro právnickou osobu práci bez povolení k zaměstnání. Výkon nelegální práce spočíval v soustružení, broušení ložiskových kroužků a provádění vizuální kontroly kvality ložisek, a to v období od 8. 9. 2008 do 3. 10. 2008. Na základě těchto skutečností bylo se stěžovatelem dne 9. 8. 2009 zahájeno správní řízení ve věci správního vyhoštění.

Odvolání proti výše uvedenému rozhodnutí žalovaný správní orgán Ředitelství cizinecké policie rozhodnutím ze dne 27. 10. 2010, č. j. CPR-2420-4/ČJ-2010-009CPR-V242, zamítl a rozhodnutí správního orgánu I. stupně potvrdil.

Stěžovatel rozhodnutí žalovaného napadl správní žalobou. V podané žalobě stěžovatel namítal, že v jeho věci rozhodoval nepříslušný orgán, že činnost, kterou mu žalovaný vytýkal, nelze považovat ani za dani podléhající výdělečnou činnost, ani za zaměstnání dle zákoníku práce, neboť ji vykonával jako řádný člen družstva. Žalobní námitky směřují také k otázce zániku odpovědnosti stěžovatele z důvodu, že řízení o správním vyhoštění bylo zahájeno více než rok po skončení nelegální práce a proti nepřiměřeně přísnému rozhodnutí. Městský soud však žalobní námitky neshledal důvodnými a žalobu zamítl.

Proti rozsudku městského soudu podal stěžovatel včasnou kasační stížnosti z důvodu dle ustanovení § 103 odst. 1 písm. a), b) a d) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s."), tedy z důvodu nezákonnosti spočívající v nesprávném posouzení právní otázky soudem v předcházejícím řízení, dále z důvodu vady řízení spočívající v tom, že při zjišťování skutkové podstaty byl porušen zákon v ustanoveních o řízení před správním orgánem takovým způsobem, že to mohlo ovlivnit zákonnost, a pro tuto důvodně vytýkanou vadu soud, který ve věci rozhodoval, napadené rozhodnutí správního orgánu měl zrušit, za takovou vadu řízení se považuje i nepřezkoumatelnost rozhodnutí správního orgánu pro nesrozumitelnost a v neposlední řadě z důvodu nepřezkoumatelnosti napadeného rozsudku spočívající v jiné vadě řízení před soudem, mohla li mít taková vada za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé. Stěžovatel navrhuje, aby Nejvyšší správní soud rozsudek městského soudu zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení. Současně s kasační stížností stěžovatel požádal o osvobození od soudních poplatků a o přiznání odkladného účinku jeho kasační stížnosti.

Stěžovatel je názoru, že městský soud v předcházejícím řízení nesprávně posoudil několik právních otázek. Konkrétně jde o otázky, zda každá práce pro družstvo je faktickým zaměstnáním, zda rozhodnutí místně nepříslušného inspektorátu cizinecké policie v první instanci nemohlo mít vliv na zákonnost rozhodnutí, zda zahájení řízení o správním vyhoštění více než jeden rok po ukončení jednání, za které je správní vyhoštění ukládáno, není v rozporu s principy demokratického právního státu a zda při posuzování přiměřenosti správní orgány nevybočily z mezí zákona.

V kasační stížnosti stěžovatel dále uvádí, že rozhodnutí žalovaného mělo být zrušeno pro nepřezkoumatelnost, pro nesprávné posouzení právních otázek správním orgánem a také z důvodu, že se žalovaný nezabýval tvrzeními stěžovatele, že pracoval jako člen družstva.

Nepřezkoumatelnost napadeného rozsudku stěžovatel shledává v tom, že se městský soud nevypořádal s žalobními námitkami ohledně obchodněprávního charakteru vztahu člena družstva k družstvu.

Poslední kasační námitkou je vada řízení před soudem, která mohla mít za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé. Stěžovatel argumentuje, že městský soud ve věci

rozhodl bez nařízení jednání, přestože nebyly pro tento postup splněny zákonné podmínky.

Žalovaný se ke kasační stížnosti stěžovatele nevyjádřil.

Nejvyšší správní soud vázán rozsahem a důvody podané kasační stížnosti (ustanovení § 109 odst. 2 a 3 s. ř. s.) přezkoumal napadený rozsudek a dospěl k závěru, že projednávaná kasační stížnost je důvodná.

Zdejší soud jako důvodnou shledal námitku jiné vady řízení před soudem, mohla-li mít taková vada za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé, neboť městský soud o věci samé rozhodl bez nařízení jednání, aniž by byly pro tento postup splněny zákonné podmínky ve smyslu ustanovení § 51 odst. 1 s. ř. s.

Dle ustanovení § 51 odst. 1 s. ř. s. může soud rozhodnout o věci samé bez jednání, jestliže to účastníci shodně navrhli, nebo s tím souhlasí. Má se za to, že souhlas je udělen také tehdy, nevyjádří-li účastník do dvou týdnů od doručení výzvy předsedy senátu svůj nesouhlas s takovým projednáním věci; o tom musí být ve výzvě poučen.

V posuzované věci ze soudního spisu vyplývá, že předsedkyně senátu přípisem ze dne 9. 2. 2011 vyzvala stěžovatele prostřednictvím jeho zástupce k vyjádření účastníka k rozhodnutí soudu o věci samé bez jednání. Protože adresát písemnosti nebyl zastižen, byla zásilka s uvedenou písemností dle doručenky vložena do domovní nebo jiné adresátem užívané schránky dne 11. 2. 2011 v 10. hod 50 min. Téhož dne zástupce stěžovatele městskému soudu elektronicky sdělil, že nesouhlasí s tím, aby ve věci bylo rozhodnuto bez nařízení jednání a požádal o nařízení jednání. Městský soud pak dne 15. 6. 2011 rozhodl o věci bez nařízení jednání, aniž by s tím stěžovatel souhlasil.

Nejvyšší správní soud již ve svém rozsudku ze dne 29. 11. 2005, č. j. 4 As 46/2004 dospěl k závěru, že zamítl-li soud žalobu bez jednání poté, co na výzvu předsedy senátu (§ 51 odst. 1 s. ř. s.) vyjádřil účastník řízení s takovým postupem nesouhlas, je kasační stížnost podaná z důvodu uvedeného v § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s. pro vadu řízení spočívající v tom, že byla účastníku odepřena možnost jednat před soudem, důvodná.

Právo účastníka řízení na veřejné projednání jeho věci v jeho přítomnosti včetně možnosti se k věci vyjádřit, je v ústavněprávní rovině garantováno článkem 38 Listiny základních práv a svobod. Jeho porušení je důvodem ke zrušení rozhodnutí, jež je výsledkem řízení, v němž k takovému pochybení došlo, a vrácení věci soudu k dalšímu řízení.

O návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti Nejvyšší správní soud samostatně nerozhodoval, neboť o kasační stížnosti samotné rozhodl bezodkladně po předložení věci a po vykonání nezbytných procesních úkonů v řízení.

S ohledem na výše uvedené Nejvyšší správní soud shrnuje, že v posuzované věci shledal důvodnou kasační námitku nepřezkoumatelnosti rozsudku městského soudu spočívající v jiné vadě řízení před soudem, neboť městský soud ve věci rozhodl bez nařízení

jednání, aniž by byly pro tento postup splněny zákonné podmínky ve smyslu ustanovení § 51 odst. 1 s. ř. s. Za této situace se Nejvyšší správní soud již nezabýval další kasační argumentací stěžovatele a rozsudek městského soudu zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení (§ 110 odst. 1 s. ř. s.). V dalším řízení je městský soud vázán právním názorem vysloveným v tomto rozsudku a v novém rozhodnutí o věci rozhodne i o nákladech řízení o kasační stížnosti (§ 110 odst. 2 a 3 s. ř. s.).

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 24. listopadu 2011

JUDr. Ludmila Valentová
předsedkyně senátu